

אלף עיתונים. מסר אחד.

"בית משיח" הוא כלי ודרך לבטא את החיבור של כולנו אל בית חיינו, בית משיח, אל נשיא הדור, אל הרבי מלך המשיח. הוא כלי להפצת הבשורה. מהגיליון הראשון, ועד לגיליון האלף, לא השתנתה ההגדרה, לא השתנה התפקיד, ולא תשתנה לעולם המטרה.

הדביקות בשליחות האחרונה והעבודה היחידה, של ההתקשרות אל הרבי מה"מ כפשוטו, כפי שהיה עד עכשיו ועוד יותר, בלי שינוי וכלי סייגים. לבית שבו כל אחד, רבנים, עסקנים שלוחים, חסידים אוהדים או מקורבים, מוצא את הדרך לבטא את האמונה, לחזק את ההתקשרות ולהתחזק במילוי השליחות.

ניתן למנות עוד הישגים רבים, כמו השפעתו של "בית משיח", בעצם הופעתו וקיומו, וכמובן במה שמתפרסם בו, על דרכה של חסידות חב"ד ליובאוויטש כולה, גם (ובמיוחד..) על אלו שאינם מזדהים עם הצורה או התוכן שלו. הישגים כאלו, נחגגים בדרך כלל בידי כלי תקשורת מסוגים שונים, כאשר כל הישג אמיתי או מדומה הופך להיות סיבה למסיבה, ומדי פעם אנו עדים לטיפחה עצמית שלהם על השכם.

אלא ש"בית משיח" – אינו שמו של עיתון, של בטאון של תנועה או מפלגה. מטרתו אינה להגדיל את השפעתו, או להאדיר את שמו של מוסד, ארגון ובוודאי של אדם כלשהו. "בית משיח" הוא כלי ודרך לבטא את החיבור של כולנו אל בית חיינו, בית משיח, אל נשיא הדור, אל הרבי מלך המשיח. הוא כלי להפצת הבשורה. מהגיליון הראשון, ועד לגיליון האלף, לא השתנתה ההגדרה, לא השתנה התפקיד, ולא תשתנה לעולם המטרה.

לכן, ההזדמנות המיוחדת של הגעה לגיליון האלף, חייבת להיות מנוצלת על ידי כל אחד מאתנו. העובדה כי מציינים מספרים 'עגולים', אינה חלק מהמקובל בעולם, אלא דרך אותה אנו לומדים מהרבי. הציון של מספר שנים או גיליונות, נובע הן מהאפשרות להתעורר ולעורר, ומכך שיש ללמוד הוראה מכל מאורע, בוודאי כזה שתופס תשומת לב.

איננו יכולים לחגוג בלב שלם את ההגעה לאלף גיליונות. עלינו כמובן להודות ולהלל, לחזק את תחושת הזכות העצומה, בתפקיד שאותו אנו ממלאים. וכמובן

לליון האלף של "בית משיח", אותו אתם מחזיקים בידיכם, מהווה ציון דרך עבור כל מי ששייך לשבועון. לחברי המערכת, המוציאים לאור והכותבים, ולכל העוסקים במלאכה, החל מהגיליון הראשון, שהופיע חודש "אחרי ג' תמוז" תשנ"ד.

הוא ציון דרך לכל מי שעסק ועוסק במלאכה במשך השנים, בתקופות שונות ובתפקידים שונים במהלך ההתבססות, ההתרחבות וההתחדשות המתמידים, לכל מי ששותף לכך שבמהלך כל השנים, גם כאשר לא היה ברור כיצד יצא לאור הגיליון הבא. מעולם לא הפסקנו להביא את דבר המלך, את דבר בית המלך, בית משיח לעולם כולו. והוא מהווה ציון דרך חשוב לשותפים העיקריים, ובמידה רבה "בעלי המניות" של הגיליון, אלו שלמענם הוא נועד – כל אחד מהקוראים.

גיליון האלף הוא סך הכל גיליון אחד, כמו כל אלו שקדמו לו, אך המספר המיוחד שמתנוסס עליו, מבטא 1,000 גיליונות בהם חברי המערכת וכל הצוות, עשו הכול כדי לשפר, להתחדש לגוון ולהוסיף בכל תחום אפשרי.

התחדשות והתעדכנות, הם דבר מוכרח ורצוי, בלעדיהם אין לאף כלי תקשורת זכות קיום. אולם, כאשר הכלי אינו הופך לעיקר, הרי ההתחדשות וההתרעננות, תשפיע על הכלי ועל הצורה בלבד. ולכן, לצד השינויים והשדרוגים – אפשר לראות את מה שלא משתנה לעולם: מי שינסה למצוא גיליון של "בית משיח" לא זקוק ללוגו, לעיצוב או לצבע מסוים, די לו בהסתכלות השטחית ביותר, שכן הוא יראה תמיד מול עיניו – את דמותו של כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א.

"בית משיח" אינו זקוק ליותר מכך כדי לבטא את התוכן ואת המהות. אם משהו דווקא יחפש את האותיות הקטנות, הוא לא ימצא שם הגדרות מרשימות, אלא תיאור פשוט ועובדתי "שבועון עולמי להפצת בשורת הגאולה", זה הכל, וזה באמת הכל! זה מה שאנחנו, זה מי שאנחנו, ולשם כך אנו קיימים.

העובדה כי "בית משיח" מופיע בפעם האלף, אינה מובנת מאליה. קבוצה של בחורים "חיילי בית דוד", וארגון של מספר אברכים חסידיים, שהחליטו להפיץ יומן ומספר דיווחים וכתבות בתקופה שאחרי ג' בתמוז תשנ"ד, הייתה בהחלט צפויה לגורל של אינספור פרסומים בעלי היקף דומה ואף גדול יותר, שהופיעו בציבור החב"די במהלך השנים.

הופעתו בפעם האלף, בלי הפסקה ובלי נסיגה, כאשר לא פעם יש צורך להתגבר על כחות שמאיימים ומפריעים לקיומו, בכל צורה שניתן להעלות על הדעת, יכולה להיחשב כהישג מרשימים.

כך גם העובדה שמאז הגיליון הראשון, "בית משיח" מהווה בימה המרכזית המבטאת את האמונה, ואת

"כשמנגנים ניגון מ ש ת פ כ ת עצם הנשמה" (בעל התניא)

שמונה שנים מאז הפקת הדיסק הקודם
בסדרה, הרב יאיר כלב חוזר שוב עם
"עצם הנשמה 4". אלבום מוזיקלי חדש של
ניגוני חב"ד עתיקים בליווי נגנים ומקהלה.

חפשו אותנו

ניתן להשיג באתר www.tanyaor.com
או בחנויות המוכרות

להזמנות חייגו תא קולי: 03-9607908
נייד: 052-5675770

הזכות היא בראש ובראשונה אחריות, שהרי 'לא כל הרוצה ליטול את השם ייטול'. אם זכינו כבר אלף פעמים להיקרא בשם הגדול והקדוש "בית משיח", בלי שום תוספת, אם אנו זוכים כבר אלף פעמים שתמונתו של כ"ק אדמו"ר מלך המשיח תתנוסס מעל הגיליון, אם הצהרנו אלף פעמים כי אנו בטאון של אמונה, שליחות ובשורת הגאולה והגואל – הרי שהדבר מחייב שבעתיים, או יותר נכון אלף פעמים.

ולכן החגיגה אינה יכולה להתקיים, לפני שהמשימה מתמלאת. איננו יכולים להסתפק במשימה הלא פשוטה של הוצאת גיליון מדי שבוע, למרות שזו משימה מורכבת עבור כל שבועון, ובמקרה שלנו, משימה שדורשת כחות כפולים ומכופלים. שכן הוצאת הגיליון אינה המטרה, אלא רק כלי בדרך להגשמתה.

אלף הגליונות שמקיפים עשרים שנה, של מאורעות רבים מספור, קריטיים וגורליים לשעה ולדורות, בעולם כולו, בארץ הקודש ובעם ישראל בפרט. גליונות בהם דיווחנו ועסקנו בכל המתרחש ב'בית משיח' ואצל הקשורים אליו, עולמה של חב"ד ליובאוויטש, ופעולותיו של משיח בעולם כולו, כל אלו מכוונים למטרה אחת ויחידה.

כל ידיעה, טור, כתבה, או מאמר, שהמתפרסמים בבימה זו, ולא פחות, אלו שהוחלט לא לפרסם, חייבים להיבחן, מעבר לתוכן ולסגנון עצמם, מידת העניין שהם מעוררים, ושאר בחינות 'מקצועיות' ואף ערכיות, אל מול המטרה אותה אנו מציבים לעצמנו "הפצת בשורת הגאולה".

גיליון האלף אשר יוצא לאור בהשגחה פרטית, לכבוד ה' בטבת, בו "דידן נצח" במשפט הספרים, שבו עמדה על הפרק הסוגיה עמה כולנו מתמודדים כל העת – מציאותו של רבי, של נשיא הדור, נשמה כללית, של משיח, בתור מציאות אמתית, מוחשית ועכשווית. מציאות שמולה כל ההגדרות ה'טבעיות' וה'רגילות' אינן תופסות מקום, מציאות כזו שהיא המציאות של רבי, חסידים וחסידות חב"ד ליובאוויטש מהדור הראשון ועד הדור השביעי.

"דידן נצח" – כך נקבע, כך נפסק גם בתוך גדרי העולם. "רבי" זו מציאות אחת, מציאות שלא שייך בה הפסק, שלא שייך בה שום עניין של היפך החיים ח"ו, כמו 'ירושה', גם כאשר בעיני בשר נראה כך. גם אם חנטו, ספדו ואף יותר מכך – הרי שיעקב אבינו לא מת, מציאותו של נשיא הדור קיימת בלי שינויים, וכך חייבת להיות ההתקשרות שלנו אליו.

ליובאוויטש חיה וקיימת, שכן הרבי חי וקיים. ליובאוויטש פועלת ופעילה, משום שהרבי מפעיל אותה. השליחות קיימת, מתפתחת ומתעצמת, משום שהמשלח נמצא ומחיה אותה. לכן גם בפעם האלף, נמשיך בדיוק באותה שליחות, הכנת עצמנו והעולם לקבלת פני משיח צדקנו. כל עוד לא זכינו לראות גם בעיני בשר את התגשמות המטרה והשליחות, הרי שנחפש מה עוד עלינו לעשות כחלק מהשליחות, למען המטרה האחת. ולכן, גם אחרי שבקשנו, תבענו, והכרזנו אלף פעמים, לא נפסיק אף לו לרגע אחד, נעשה הכול, נחפש דרכים נוספות וחדשות בהן נוכל לפעול, אך הסיכום, ההתחלה וגם הסיום, יהיו תמיד:

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד.